

UČITELJSKI TOVARIŠ.

List za šolo in dom.

Izhaja v 1. in 15. dan vsakega meseca, ter stoji za vse leto 3 gold., a za pol leta 1 gold. 50 kr. Spise in dopise vzprejema uredništvo, naročnino in oznanila pa Milic-eva tiskarna v Ljubljani.

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. februarja 1886. l.

XXVI. leto.

Domači učiteljski zbori.

Domači učiteljski zbori (lokalne konferencije) so zelo važni in veliko pripomorejo, da se učitelji dalje izobražujejo. Tu se zbirajo učitelji dotične šole v plodonosno posvetovanje o raznih pedagogičnih stvaréh. Take konferencije morajo biti napolnjene z vzvišenim in za stvar vnetim duhom; način obravnavanja in posvetovanja bodi miren in dostojen. Sosebno je preprečiti, da konferencije niso le prisiljeni shodi učiteljstva kake šole, marveč da se pri njih vselej tudi kaj v nadaljno izobražbo učiteljstva stori. Predmeti, kateri se imajo obravnavati, morejo biti različni, ali na ožje šolsko delovanje se ozirajoči, ali bolj splošno pedagogično-znanstveni. Na Kranjskem se še zelo pogreša natančen navod takim konferencijam. Štajerski deželni šolski svet je v tej zadevi užé l. 1881. izdal nekak načrt za domače konferencije. Naj tukaj objavim glavne točke tega razglasa.

Kot nujni, vender ne pravilni predmeti konferencije, naj se razpravljajo sledeče točke:

1. Priobčevanja dopisov, ako njih vsebina ni zahtevala neposrednje krožitve pri posameznih učiteljih.

2. Priobčevanja vodje o tem, kar je zaznal pri svojem nadzorstvu, kakor tudi pri hospitovanji (§. 34. šolskega in učnega reda) v didaktičnem in pedagogičnem obziru; svetovanja, ki izvirajo iz teh zaznanj.

3. Poročila razrednih učiteljev o šolskem obiskovanji, o napredku otrok in o stanji discipline tako v obče, kakor posamezno.

4. Poročila razrednih učiteljev o preučnji učne tvarine v učnem načrtu določene, o vzrokih, ki so ovirali dosego učnih smotrov; posvetovanje, kaj se ima v tem obziru ukreniti in kakó postopati.

5. Razgovor o vkupnem postopanju gledé uporabe ustrahovalnih sredstev, priobčevanja o uspehih uporabljenih izboljševalnih sredstev.

6. Posvetovanje o uporabi strožjih ustrahovalnih sredstev (§. 24. šolskega in učnega reda).

7. Razgovor o zaprekah, ki ovirajo razvoj krajevnega šolstva, in posvetovanje o sredstvih, odnosno nasvetovanje, kakó te zapreke odpraviti.

8. Razgovor o sredstvih, ki naj bi se uporabljala, da se doseže kar najbolj možno soglasje mej domačo in šolsko vzgojo.

9. Razgovor o socialnih in sosebno tacih razmerah v šolski občini, katere vplivajo na šolo in omiko in zoper katere je treba pomoči ali katere treba pospeševati.

10. Razgovor o podrobnem učnem načrtu za posamezne učne predmete v vseh razredih.
11. Razgovor o metodičnih pravilih za pouk v posameznih učnih predmetih.
12. Določitev splošnega postopanja gledé pravov in pridnosti.
13. Razdelitev otrok v posamezne razrede in oddelke (§. 46. šolskega in učnega reda).
14. Poročanja šolskim oblastvom, katera se zahtevajo od učiteljstva.
15. Nasvétí o vpeljavi kmetijskih ali obrtnijskih nadaljevalnih tečajev in določitev učnega načrta za taiste.
16. Razgovor o učilnih pripomočkih, o šolski opravi in o učilih, kar se ima omisliti.
17. Posvetovanje in sklepanje o knjigah in spisih za šolsko in učiteljsko knjižnico.
18. Priobčevanja o vsebini prebranih spisov za mladino, o njih vrednosti in obra-
zujoči svrhi, tako tudi o njih sposobnosti za šolarsko knjižnico. (Ukaz ministra z dne
12. julija 1875. l.)
19. Perijodno razgovarjanje o šolskih zakonih in o ukazih izdanih na šolskem polji.
Predmeti, katere je želeti in priporočati lokalni konferenciji, so:
20. Obravnavanje didaktičnih in pedagogičnih nalog.
21. Razgovor o slovstvenih pojavih, sosebno na šolskem polji.
22. Čitanje sestavkov, objavljenih v strokovnih listih, čisto znanstvene ali didaktično-
pedagogične vsebine.
23. Čitanje životopisov slavnih šolnikov.

Potovanje učiteljevo.

Kot sredstvo v nadaljnje izobraževanje učiteljevo more se smatrati tudi potovanje. To ima tem večjo obrazovalno moč, čim bolj se učitelj potruði, razne vtise v svoj duševni prid obračati. Na drugi strani pa mu bode ono tudi tem večjo korist donášalo, čim iz-
obraženejši bode on sam, čim bolj bode v stanu, prirodo in nje darove z nekaljenimi
očmi opazovati. Največ koristilo pa mu bode potovanje tedaj, če bode tudi o njem imel
poseben zapisek, kamer bode zabelježeval vse vtise, kateri bodo vplivali na njegovo dušo.
Pred vsem mu treba sestaviti načrt, po katerem se mu bode ravnati. Da ne bode slepo
taval okrog, sestavil si bode pouka željen učitelj tudi nekak zaznamek opazovanja vred-
nih predmetov. Posebne važnosti je za učitelja, da se natanko seznaní s svojim okrožjem,
v katerem mu je delovati. Tù ne bi mu smel neznan ostati noben važen predmet, kajti
kakó hoče otroke učiti v domačiji, ako je sam ne pozná. Mnogo koristnega se dá res
iz knjig posneti, a natančnosti se za ožji krog domovine v nobeni knjigi ne nahajajo,
ne gledé na to, da tacih domovinoslovskih knjig še zelo pogrešamo. Pa tiskana beseda
je le mrtva, lastno opazovanje jo še le oživi in stori, da more učitelj v šoli domovino
živobojno in po prirodi opisovati. Tudi domačo deželo in njej sosedne kronovine treba
prehoditi, če ravno je ta krog že obširnejši, in se vse potančnosti ne dadó tako temeljito
proučiti in za pouk porabiti. A učitelju treba več znati, nego to, kar ravno v šoli po-
trebuje, kajti le tako mogel se bode potem prosteje gibati in ne bode prišel po otroških
vprašanjih v zadrego. Potovanje more biti torej krajše ali daljše, vselej pa mora imeti
določen namen. Potovanje le v zabavo ne pristuje učitelju, a tudi potovanje v pouk
ima mnogo zabavnega v sebi. Že pogled lepe krajine, mogočnega gorovja, idilskega
kmetskega življenja, krasote mestne i. t. d. obseza mnogo mičnega, kar nas navdaja z